

BẢO VỆ ĐỘNG VẬT HOANG DÃ

(Ảnh minh họa: ontariomonsterwhitetailsmag)

Từ khoảng 10 năm trở lại đây sự phát triển kinh tế rất mạnh có thể nhìn thấy rõ, kéo theo là rất nhiều biến động về môi trường, làm cho cuộc sống của các

(Ảnh minh họa: ontariomonsterwhitetailsmag)

Từ khoảng 10 năm trở lại đây sự phát triển kinh tế rất mạnh có thể nhìn thấy rõ, kéo theo là rất nhiều biến động về môi trường, làm cho cuộc sống của các loài động thực vật khó phát triển và có nhiều loài đã hạn chế, có loài bị mất giống. Các loài động vật sống ở nước cũng như trên cạn bị tác động rất mạnh của các hoạt động như: Các khu công nghiệp mọc lên, chặt phá rừng, đánh bắt bằng các loại hoá chất, thuốc nổ.....

Để ngăn chặn các hành vi xấu gây tổn hại đến các loài vật hoang dã thì nhiều nước trên thế giới đã có nhiều cách để bảo vệ các loài động vật.

Riêng ở Việt Nam ý thức bảo vệ động vật của đa số người dân là rất kém. Tôi sống và làm việc cũng đã nhiều nơi, đi rất nhiều quán hàng và thấy rất nhiều cửa hàng bán các đặc sản động vật rừng. Mà người sử dụng hầu như là những người có tiền nhiều mới dám dùng những món này (nói đúng hơn là các ông có chức quyền từ cấp cán bộ huyện trở lên và những người kinh doanh lớn, kinh tế thoải mái vì các loại này nếu giá rẻ thì 1kg phải bỏ ra 150.000đ trở lên mới có). Tôi chắc rằng không có ông cán bộ Huyện, tỉnh, giám đốc, trưởng phòng.... mà chưa từng dùng các món thịt rừng như Cây hương, Cây vôi, Rùa, Tê tê, Kỳ đà, rắn các loại..... Tôi cũng đã từng dùng một số món chế biến từ động vật rừng, vì nó lạ nên cảm giác ăn là ngon. Nhưng nếu cứ tình trạng các nhà hàng thịt thú rừng nhiều như hiện nay thì chỉ khoảng 2 năm nữa sẽ có nhiều loài bị tuyệt chủng.

Vì vậy nhà nước ta bắt buộc phải ra các điều luật thật nghiêm về bảo vệ động vật hoang dã, nếu

ai vi phạm sẽ bị xử lý từ mức độ cảnh cáo cho đến trách nhiệm hình sự để cho người dân không săn bắt như hiện nay và hơn nữa là những người cán bộ các cấp hãy nói không với dùng thịt động vật thì sẽ bớt rất nhiều những loài vật lên thớt. Nếu không có người ăn thì sẽ không có người bắt, vì người dân mình nghèo nên cái gì mà bán ra tiền là bán tuốt. Tôi rất tiếc tôi là người dân thường không chức quyền, nhưng từ lâu tối rất muốn làm gì để bảo vệ rất nhiều loài vật ngày càng mất dần. Trước đây tôi đã từng đi bắt rắn, ếch bán lấy tiền nhưng bây giờ nghĩ lại mình đã giết hại khá nhiều con vật nên thấy ai mà bắt hay thịt bất cứ loài vật nào là tôi cố ngăn họ. Cách đây khoảng 10 năm ở quê tôi cá, chim, rùa rất nhiều nhưng bây giờ thì khoảng 9 phần đã bị mất và nhiều loài không còn nữa.

Tôi rất mong sẽ có một bộ luật và lập ra những cơ quan ban ngành hoạt động trong lĩnh vực Bảo vệ động vật hoang dã.

Lê Hữu Khoa

Tel: 0984.602 694

Email: lehuukhoa_1@yahoo.com